

הישן תחת המטה

פרק שני

סוכה

עין משפט נֶר מְצׁוֹה

טומחה ממת ה' 7:

ר' מאיר מתייר דלא

הנה ר' מאיר מתייר זלא
חייב לבקשעת הנוד ור'
יהודה דחיש לפיקיך
אוסר. ושנinin איפוק
ואימא הци הא מתני'
דקחני אוכלה בתורומה ר'
יהודה היא שלא חייב
למייתה והאי דקחני אסור
לאכול ר' מאיר דחיש
למייתה דתני' עשהה
לבבמה דופן לסתוכה ר'
מאיר פוסל ור' יהודה
מכשיך ואסיקנא ר' מאיר
למייתה חייב לבקשעת
הנוד לא חייב. ואסיקנא
לרי' יהודה לעולם לא
חייב למיתה ואמאי אסור
בין משום דלית ליה
ברירה. פי' מי יברך לנו
כי ודאי היין הנשאר הוא
התרומה והמעשר שמא
אותו שששתה הוא היה
התרומה והמעשר וכבר
פירושנו בשחיתת חולין
ובכמה מקומות לפיקיך לא
הארכנו בה עצשו. וזה
שאמר לכשיבקע הנוד
אם ישאב וישתה הוא
שותה טבלין שכבר נקרע
הנוד אבל כל זמן שהנוד
קיים אין טבלין דאמרין
הנה התרומה והמעשר
בנוד (ל) היא דתנן ביו"כ
רבי יהודה אומר אףasha
אחרת מתקין לו שמא
תמוט אשתו מעלה עשו
בכפורה: (ב) פי' הבהמה
מחיצה בידי שםם היה
ועמידתה ברוח היא:

ח' שְׁלֹמֶה עַל ר' ח' (נruleה ר' נ' נדביו דר' מ' ח' מ' ו' ר' דמן וכו'). נruleה דמקר כהן ו' נ' ר' ת' כר' יעקב' ח' מ' כל ממי'ה וכו' פ' הגהמה וכו').

אומרים. ומליין גורה צמיה יקע הנוד ונח יכח בידי צרילה
ונמהה צותה צכליס הַלְמָה ר' יהודה חייך נקיעת הנוד וכל שכן
למיימת הדר ול' מהיל נה חייך: איפוד. נה צנינוו הַצִּי כדקלה מלט
הַגָּה היפכל צנינוו הַצִּי נה דנה חייך ר' יהודה והה לחייך ר"מ

יבי יהודה ורבי יוסי ור' שמעון אוסרין איפוק
ימ' חיש למידה ור' יהודה לא חיש למידה
יתニア עשה לבהמה דופן למסכה ר' מ פומל
רבי יהודה מכשיר קשיא דרבנן מאיר אדרבי
מאיר אמר לך ר' מאיר מיתה שכיהא בקיעת
גנוד לא שכיהא אפשר דמסר ליה לשומר
קשיא דרבנן יהודה אדרבי יהודה טעמא דר'
הודה לאו משום דחייב לבקיעת גnod אלא
משום ^ט דלית ליה ברירה ולא חיש ר' יהודה
בקיעת גnod והא מדקתי ^ט סיפה אמרו לו
ר' מאיר אי אתה מודה שמא יקבע גnod
גמציא זה שותה טבלים למפרע ואמר להו
כשבקע מכלל חייב רבי יהודה לבקיעת
גnod התם ר' יהודה הוא דקאמר לרבי מאיר
לידי לית לי ברירה אלא לדידי דיש ברירה
אי אתה מודה דישמא יקבע גnod אמר ליה
כשבקע ולא חיש ר' יהודה למידה והא
תנן ר' יהודה אומר אף ^ט אשה אחרת מתקינין
שמא תמות אשתו הא איתמר עליה אמר
יב הונא ברירה דרב יהושע מעלה עשו
נכפרא בין למאן דאמר שמא תמות בין למאן
יאמר שמא תברח מדאוריתא מהיצה
עליא היא ורבנן הוא דגנוו בה אלא
יעתה לרבי מאיר תטמא משום גולל אלמה
תנן ^ט רבי יהודה אמר מטמא משום גולל ורבי
מאיר מטהר אלא אמר רב אחא בר יעקב
קסבר ר' מ כל מהיצה שעומדת ברוח אינה
מחיצה איך דאמרי אמר רב אחא בר
מחיצה איך איך דאמרי אמר רב אחא בר
יעקב קסבר רבי מאיר כל מהיצה שאינה
עשוויה בידי אדם אינה מחיצה מי
בגnod תפוח למד מהיצה שעומדת ברוח
ברוח למד אינה עשויה בידי אדם

אומרים. והמלין גולה צמיה יקע
ונמיה שומה טלית הנמה לר' יהודה
למיית הدس ול' מהיל נה חייך: איפון
הנה היפכה צנינו הци' הנה דלה חייך
ולנו מבלוקת יין צנינו הци' הנה
מקן למקה לר' יהודה נה חייך ול'
מהיל חייך: קשיא דרבי מאיר.
דבקעת נוד הרצוי מהיל למקה:
דלית ליה ברירה. ולחפי הינו נזקע
הקס: לבשיבקע. ניין כלבר כולם
דלה חייכין נה: מתכוון לו.
מצווניין לכון גדול לערכיו יוס' כ: שמא
תמות אשתו. וכתי' (ויקלה טז) וכפל
צעדו וצעד ציתו ציתו זו טיח הנטו^ט:
בכפרה. ככלה יוס הכהנים נטה
זו מעלה זו צחצח זה צמידי דלה
חייך צעלמה: ופרקינן צין למ"ד
צעמה לר' מהיל מצום צמיה תכלת
צין למ"ד מצום צמיה תמות תלוייכו
מפלצי הרצוי מהיל לדמדולית
מחיה טיח ולצנן גוזל צמיה תכלת
הו תמות תינס גדי סוכה מכי^ט
זעירות לר' מהיל לחומרה הצל גדי
גולן לר' מהיל מקיל וכיון לדמדולית
צטיל טיח יכו לטהרו מידי טומחת
גולן: אלמה תנז. צערו צער ציט
זו רוח חייס מטמא מצום גולן ול'
מהיל מטאל. וס' כ דמי למי פך
מטענית' לדעיל דקתי ונה גולן נקצר
הנה ממתי' הליימה ליה נתקצוי
יעוד מצום דקתי מטהר צהדים
לצון קול: רוח חייס להו צדי הدس
הזה צהלי הין רוח צידו לנפהו:
העומדת ברוח. על ידי רוח: לאו
מחיצה היא.دعיקל עמידה לצל צהין
זו ממץ הזה: דאוקמה בנוד תפוח.
 مكانה פדורן על הנוד תפוח צלחות:
הרי

הגהות וציטוטים

ה צ"ל מערב (מנחם
 מшиб נפש): **כ** צ"ל
מההוא (כ"ה בר"ש
 דמאי פרק ז מ"ד):
ג רשות (גליוון) ולפי
 הרשי"ל ל"ג ליה
 ועין ילקוט מפרשין:
ל צ"ל דניאא ליה
 (כ"ה בר"ש שם):
ט יש להוסיף בכתוב
לאיזו שארצה אגרש:
ו צ"ל מהא (כ"ה בר"ש
 שם): **ז** צ"ל היתה
 גירושה (כ"ה בר"ש
 שם): **ט** ובזמן מרובה
 חיישנן-sama (כ"ה
 בתוס' יבמות יח ע"א
 ד"ה דלמא): **ט** תיבת
 "לאלתר" מיותר (ר"ש
 מדעסוי) ועין ילקוט
 מפרשין: **י** צ"ל ולרבו
 יהונן (בארות המים):
כ צ"ל לית ליה ברירה
 (ר"ש דעתסוי): **ל** רשות
 (גליוון): **מ** צ"ל וכי
 (דפונ"ר):

סוכה

פרק שני

זה עירובין טו: ל"ס ע"מ). מ) עירובין טו: ב') ג"ז
טס וגיטין ד"ג כת: ג) קדושים ס. 7) עירובין
טו. [גיטין כת: קידושים ג. י"ד]. פ) [עירובין ס.
טו. יומת יג. קידושים ס. גיטין פג: 1) עירובין
טו.. 2) טס וד"ג יט: ס) עירובין טו. לט:
ט) ג"ז טס: ע"ס. י"ד עירובין יט: ס) גיטין
כו. נ) [ע"י מוקפות עירובין טו: ל"ס ע"מ].
עירובין טו: ב') ג"ז ע"א.

ת הב"ח

תורה א/or השלם
א) כי יקח איש אשה
ובעליה ויהי אם לא
תמצא חן בעיניו כי
מצא בה עירות דבר
ובתב לה ספר בריתות
ונתן בירה ושלחה
מפתחו: (דברים כה, א)

להיות חלק (דבليس כד): מה הוויה.
כטמאו עולמה להיות חלק חלק
כלנפקה לנו קידוזין (לט. ג). קימה
קימה מזדה עפלון: ממפר בריתות.
מדקמן כליתות למפל: לדבר הבורת.
צמלה כפילת דבليس כולם ציניעס
טול נטל גמל בלאה נודה, אז

ליקוטי רשות

הפלדה למוף צלציס הלאן מעכסי
מוותלת לינשׁת מן התולה: מברת
בריתות. דמי למייכת ספל כלת:
מתני' בין אילנות. נחלץ ולם
קמבה עליין חכל הנ לפנומיה:
גמ' שאינה יכולת לעמוד ברוח
מצויה. טהור מוליכה ומזינה:
בקשין. הילנות זקנישׁ ועדים: הוא
אייכא נופו. אטלר ודאל ופעמים טהף
בנוף מן הסופן: דעיביד ליה. מולוג
בנוף כמיין מהילס צלה יניינו הלוות:
לאשתמושי באילן. להנימע עליו כליוו:
הויה שם. נפקי מלחות קלי היה
צחהה הפיהות היין צעוציו חמה נכל
נכל או גדר. מרוזע חמה על חמה
ציהה חמה על חמה כדי לחלקו לסתמי
מחיות חמה לIALIZED וחמה נפון הוא
לדLOSES²: דיזמד. ז' עמודים ציוו
חומייה בז' לארכו צורה הרווחה חבושה

המיהן נסמכה ונכחה סכך נקנו מכמתת פו גדול ממד ולהזען הנוף כפוי תחתיו. דהமליין לזר וממייה זו הלוך הוּא וגופת ההילן הוּא: אי י לדול מהטיה ולצמוד צה עזה ייטלטל בכזלהה. כלומל יטלטן זו מל רצ השגה אין מטלטליין זו כל גס נח הצעיה (צמ' דף קלג. וצס) מפיק ד לעולם אין זה בריתות. מימה ובה כנמ שדר שליני נוקט מטה זו שמכלו כל צס וכתייג (נלחצת נח) צבי הולםנה גפ' המגלה (גיטין דף פג:) קהמר על ניה הלה נח לריצ להsie להצה: נ מהיה העומדת מהליה נח צמה ניה נהור ודףנו ותו נח נריכין דכו רוז האופן מעץ ההילן הקצה הכה חי הבי מהי למיינלה ולה מזני דכו לאו מודו צמיה נח מציע וזה מהיה:

הרי עשויה בידי אדם: ^ט אמר מר משומ
רבי יוסי הגלילי אמרו אף אין כותבין עליו
גיטי נשים מ"ט דר' יוסי הגלילי כתニア ^ט ^{א)} ספר
אין לי אלא ספר מנין לרבות כל דבר תלמוד
לומר וכותב לה מכל מקום אם כן מה ת"ל
ספר לומר לך מה ספר דבר שאין בו רוח חיים
ויאינו אוכל אף כל דבר שאין בו רוח חיים
ויאינו אוכל ורבנן ^ט אי כותב בספר כדקאמרת
השתא דכתיב ספר למספר דברים בעלמא
זה הוא אתה ורבנן האי וכותב Mai Drashi ביה
זה הוא מיבעי ליה ^ט בכתיבה מתגרשת ואינה
מתגרשת בכספ ס"ד אמינה הויאל ואיתקש
יציאה להויה מה הויה בכספ אף יצאה בכספ
קמ"ל ורבי יוסי הגלילי האי סברא מנא ליה
מספר כריתות נפקא ליה ^ט ספר כורתה ואין
דבר אחר כורתה ואידך זה מיבעי ליה
לדבר הכרות בין לבינה כתニア ^ט הרי זה
גיטיך על מנת שלא תשתי יין יועל מנת שלא
תלכى לבית אביך לעולם אין זה כריתות כל
שלשים يوم הרי זה כריתות ואידך מכרת
כריתות נפקא ואידך כרת כריתות לא דריש:
כתニア ^ט העושה סוכתו בין האילנות
והailנות דפנות לה כשרה: גם אמר רב
אהא בר יעקב דכל מהיצה שאינה יכולה
לעמד ברוח מצויה אינה מהיצה תנן ^ט העושה
סוכתו בין האילנות והailנות דפנות לה
כשרה והא קזיל ואתי הכא במא
עסקין בקשין והאיכא נופו שעבד ליה
בהוצאה ודפנא אי הכי Mai למירא מהו
דרתימה ניגזר דלמא אתי לאשתמויש
באילן קמ"ל ת"ש היה שם אילן או גדר ^ט או
מחיצת הרים נידון משומ דיום התם נמי
משום שעבד ליה בהוצאה ודפנא ת"ש ^ט אילן
המיסך על הארץ אם אין נופו גבורה מן הארץ
שלשה טפחים מטלטלי תחתיו Amai הארץ
כא איזיל ואתי התם נמי שעבד ליה בהוצאה
ודפנא אי הכי ניטלטל בכוליה אלמה אמר רב
הונא בריה דרב יהושע ^ט אין מטלטלי בו

עליהס: המיסד על הארץ. נופו גדול ממד ורוחני הנוף כפויין
קניך על הקרקע: מטלהן תחתיו. דהமלין לבוד ומחייב זו
גואה עשרה מנצח נחנוף להן כו ונצח הlein כו: איז
הכى. לעצוויה צדיס כי ורחי לדול מהטה ולצמוד שדה עצה
וכיוון דמוקף לדילה כו: ליטטל בבליה. כלומר יטנמל זו
כל כמה צוואת גדול הלהה המל רצ הונח חי מיטלטין זו כל
הכל

ג'וס האמיינט ימול וכפלק לר'ה הס לה הצעיה (צטט דף קלט זט) מפיק
על מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם אין זה בריות. תימה והה
פין (ד' מו). קונס לבייך צהיני נכנם שדר צהיני לוקה ממה הוא צמכו
כלחצחן גז מהל צהיטה צמו צל צס וכתייג (צלחתה נח) צדי הלהנה
וזת נפקא. קציח ללבינו מס דצפ' הפגלא (גיטין דף פג): קהמל על
ויא לומל דלה קהמל לה מצמע ליה הלהה לה דרייך לההייה דראה:
דעילוין (דף טו). דהמל רציה מהיה השועבדת מהליה לה צמה
כלחץ מוקמי לה הכה דעצייך ליה צוואת ודפנה ותו לה קריין
יה דמיili זכל עניין דין סיינה דהוי רוז שופן מעז הlein הקצה
והכה פלייך מן הגוף וזה דפליך הכה לי הלי מחי למיימלה ולה מצני
לכך דכך הוה מקנה דהמס לכולו מודו צמחייה לה מציע זה
ד מהליו לאמייה נחי^(ט) וכל צבן מהיה:

תלמוד לומר וכתב לה מכל מקום. וזה הימנה וכחן כל ספל פלט כל ופלט אין צכלל הכל מה צפלט ועוד שהגמל צקומה צפלק היה מזיה (ד' יז). אין כותזין לה על הנוםiol עלה הניר ולה על הדיפתלה הכל על המגילה שנגמר צקפל יברוח וכי רחץ חתר וברוחן ומוי בונה

סוט' ע מה' ע קמ' קמג' סעיף כ':
כא ג מ"י סט' טז' ע סס'
סעיף כה':
כב ד מ"י פט' ז מל' סנת הילכה טו סמג' עסין ה טז' ע ה"מ ס"י:
סנק סעיף ה':
גג ה מ"י פ"ד מל' סוכה הילכה ה טז' ע ה"מ ס"י:
ה"מ ס"י מל' סעיף י':

ריבינו חננאל

הא דקחני אין כותבין גיטי נשים על מי שיש בו רוח חיים או על מי שהוא אוכל דעת לספר. ורבנן דוחין hei ai הוה כתיב וכותב לה בספר הוה שמעין מינה האי סברא השחאה דכתיב ספר לספרית דברים בעלמא הוא דאתא כו'. ואידך מכרת כריתות כו'. פ"י היה לו לכותב וכותב לה ספר כorth מ"ט כתיב כריתות כו' ואידך כorth כריתות לא משמעו ליה כלומר טעם אחד הוא: אמר רב אחא בר יעקב כל מהיצה שאינה יכולה לעמוד ברוח מציה אינה מהיצה. ואקש"י עליה ממתני' דתנן העשו סוכתו בין האילנות והאילנות דפנות לה כשרה והני נידי ואזרלי ואתו. ומשני האילנות חזקים וקשים שלא נידי. שנינו ונופו עביד ליה בהוצאה ודפנא. כלומר נועץ הוצאה ודפנא וקשרו הנוף בהן כדי שלא יהיה מתנודד והולך ובא והוא קמל' שלא חיש דילמא ATI לאשתמושי באילן המחוobar לקרקע ת"ש מהא דתניא גבי פסי ביראות היה שם גדר או אילן או מהיצת קנים נידון משום דיומד ושני התם דעביד בהוצאה ודפנא. ת"ש מהא דתנן בסוף (עוקצין) [עירובין] אילן המיסך על הארץ אם [אין] נופו גבואה מן הארץ ג' טפחים מטלטלים תחתיו ומשני התם נמי דעביד בהוצאה ודפנא. אי כי מהיצה מעלה היא

בתיבה מתגרשת ואינה עביד ליה. ה' ע"ג לחיטריך לאטמה?
תלי קלחי כתיזי ות"ת ולרצוי יוקי הגלילי חמלוי נלי כי תרויכו דמההיה לאטמה לרצין צפיל כלל ופלט' י' יט' לומל דכפ' המגלא (גיטין ד' פ'). לרצוי' וכתב לה ולנה לה ולמחלה:

בתיבה מתגרשת ואינה עביד ליה. ה' ע"ג לחיטריך לאטמה?
תלי קלחי כתיזי ות"ת ולרצוי יוקי הגלילי חמלוי נלי כי תרויכו דמההיה לאטמה לרצין צפיל כלל ופלט' י' יט' לומל דכפ' המגלא (גיטין ד' פ'). לרצוי' וכתב לה ולנה לה ולמחלה:

בתיבה מתגרשת ואינה עביד ליה. ה' ע"ג לחיטריך לאטמה?
תלי קלחי כתיזי ות"ת ולרצוי יוקי הגלילי חמלוי נלי כי תרויכו דמההיה לאטמה לרצין צפיל כלל ופלט' י' יט' לומל דכפ' המגלא (גיטין ד' פ'). לרצוי' וכתב לה ולנה לה ולמחלה:

כלכך כי לא הולמת לנו מכך כי
בכל דוכתך להציג לראיה הפעם נס
(צ"ק דף פ). למימיית^י צח נועליס נס
(דף ג:). מטה מען לגנערליה בית חכמי
בפלק חוף ליעי ממונות (מנאדיין דף
דף נ. ופס) דדריש נגעיס חין לוּהין ח
בו צעל כי יטמלה כדחכמי דפלק קם
וצפיק לראה דרכיה דדריש דכתיב לי ו
המגילה למפלע (מגילה דף כ.) דדריש ו
ליה מטען צמונת ימייס ונח לילות וציוו
הנס מות (חכיז^ו) נה חציצהתו בית (ה
לhmaל מוחל וויל' דבית חכיז קרוין כל
בית חכיז וככל מות חכיז כדמוכתי ק
לצנן לרפי חליעזル כתת כלימות נה
זהה איבא נופו דעביד לה בהז
ממיה ופליך מבהה ומצעני
לנוועדו מתחלה לך וויל' דצין הכה
כחיז הויל' וגיה צלום צין הויל' דלאפֿר
דאחסמעין מהיה העומדת מהליה^ז
מידוז מס

הגהות וציוונים

ל] צ"ל ואין הכתו מדבר מדבר שיה נכתב וכו' (רש"ש) בכת"י שדווי המחיצה, ובבאה"ה הגיה **شيخה** מהחיצה ג] צ"ל זהבי (בארו המים): 7] תיבת נמי אין כאן מקומו וצריך להיו אחר תיבת שאז נמי הי לו (בארות המים) פ] צ"ל כלל ופרט ובכל (דבש תמר): 1] דמייר קרא בצעוריה ביו אביה דבל שבך נעורי מצ"ל (מחנה אפרים) 2] [צ"ל אביה] (גליון) פ] צ"ל מהחיצה העומדת מלאיה ולא נתמך מהחילה לכך שמי מהחיצה דכך הוא וכ (בארות המים):